

می دانید؟

پرویز و رجاوند: من بارها درباره‌ی صحبت‌هایی که این آقاجام داده‌اند در این زمینه گفته‌ام که طرح مستله به اینصورت از طرف ایشان و در شرایط موجود بزرگترین پیروزی برای سهیونیسم است. به دلیل اینکه واقعاً اگر در یک فضای آرام و از سوی یک مجموعه‌ای از چهره‌های متخصص و متبحر در تاریخ جهان یک چنین پیشنهادی مطرح می‌شد، احتمال داشت که مورد بررسی قرار بگیرد و بسیاری از مسایل مهم بازشناسی شود. ولی باطریح مستله از طرف ایشان و این پیشنهاد اخیر، در عمل ڈھنیت جهانی را برای شناخت گستردگی مسایل مربوط به جریان جنگی دوم جهانی که فقط تها بسته‌ی پیشنهاد اخیر، در عمل ڈھنیت جهانی مربوط نمی‌شود و تجارت‌گریهای غیراسانی دیگری را از سوی همه طرف‌های جنگ می‌تواند دربرگیرد را از گردونه خارج می‌سازد. طرح این مستله بوسیله‌ی این فرد و در این شرایط به اعتباری صورت مستله را پیشنهاد پاک می‌کند و شرایط را برای یک بررسی واقعیت‌بناهه برای مدتها ازین می‌برد، و از سوی دیگر از نقطه نظر مسایل مربوط به ارزشی انتہی و موضعگیری‌های جهانی در مقابل منافع ملی ایران لطمہ‌های شدیدی به موقعیت ایران وارد می‌سازد.

صدای آلمان: دکتر ورجاوند، آیا اصولاً تا زمانی که پرونده‌ی ایران به شورای امنیت پرسد، شناس و امکانی برای جمهوری اسلامی ایران وجود دارد که مانع از ارجاع پرونده به شورای امنیت بشود؟ منظور تازمانیکه ایران بر مواضع تاکونی خودش پافشاری نکند.

پرویز و رجاوند: مقامات ایران تصویرشان این است که هر قدر از موضع بالاتر اقصایا برخورد بکنند امکان گرفتن او انس‌های بیشتری را خواهد داشت. در حالیکه بشدت این یک پنداشدارستی است، به دلیل اینکه غرب در زمینه‌ی مسایلی خلیل از نظر سطح بازتاب، پایین تراز مستله‌ی ایران نیز حاضر به دادن آوانس نخواهد بود. بنابراین من بعید می‌بینم، مگر اینکه اینها واقع‌آشایش را بشدت محکم دریافت بکنند و در آن شرایط یک رجعتی بکنند که همان پیشنهاد قبلی که من باره‌ام طرح کرده‌ام، که بار دیگر بروند سوی در تعليق نگهداشت خودخواسته‌ی مستله‌ی غنی سازی، که تازه‌آنجا یابد بحث خواهد بود که در چنین شرایطی اگر اینها این پیشنهاد را بکنند تاچه حد غرب با آنها همگامی قطعی خواهد داشت. ولی احتمال نسبی بودن این موافقت را می‌شود داد.

صدای آلمان: دکتر ورجاوند، آخرین پرسش من. آیا دوره‌ای از تاریخ معاصر ایران را سراغ دارید که جامعه جهانی علیه ایران تا این حد و به این شکل یکصدآشده باشد؟

پرویز و رجاوند: بهبچوجه! نه تها در مورد ایران، در مورد هیچ کشوری در دنیا شما چنین وضعی را پیدا نمی‌کنیم. هم اکنون شاهد مستله‌ی کره شمالی هستیم. با اینکه رایزن به جهات فراوان و کره جنوبی علاوه‌مند به این هستند که هرچه سریعتر کره شمالی را بتوانند در ابعاد گستردگی تکنولوژی هسته‌ای از توان بیندازند، ولی نخوه‌ی مذاکراتی که دارد طی این مدت طولانی تداوم پیدا می‌کند حکایت از این دارد که یک اجتماعی در جهت برخورد تدوادیکال با کره شمالی وجود ندارد. در حالیکه شاهد این مستله هستیم که علی‌رغم باج‌هایی که به روسیه، چین و بسیاری از کشورهای دیگر داده شده است، در عمل ما شاهد موضعگیری‌های نصفه نیمه هم از سوی این کشورها در مقابل این مواضع تند غرب و امریکا در قبال ایران نیستیم.

لایحه بودجه سال ۱۳۸۵ - غیر مسئولانه، خطرناک و بی‌هدف

مصارف بودجه کل کشور ۱۹۶ هزار میلیارد تومان (۷۵۸ میلیارد دلار) در نظر گرفته شده که ۲۶/۷ درصد بیش از عملکرد سال ۱۳۸۴ خواهد بود. از این مبلغ ۳۲۲ درصد بودجه عمومی (۷۰ میلیارد دلار) و ۶۸ درصد بودجه شرکت‌های دولتی، بانک‌ها و موسسات عمومی است. از ۷۰ میلیارد دلار بودجه عمومی ۳۰ درصد بودجه عمرانی و ۶۵ درصد بودجه جاری (هزینه‌ای) است. ظاهراً رشد بودجه جاری دولت در مقایسه با عملکرد سال جاری ۱۰/۳ درصد و رشد بودجه عمرانی ۷۴ درصد پیش‌بینی شده است.

ولی در مقایسه با بودجه مصوب سال ۱۳۸۴ رقم رشد هزینه‌های جاری ۴۹ درصد و رشد بودجه عمرانی ۶۴ درصد است. انحراف هزینه‌های جاری در سال ۱۳۸۵ از ارقام مصوب مربوط در برنامه چهارم ۶۷/۹ درصد و انحراف هزینه‌های عمرانی از نهی ارقام ۳۷ درصد است.

اضافه کردن هزینه‌ها در حدود یک سوم در یک سال تنها با اتکاء اضافه شدن در آمد نفت و تمايل هزینه کردن هر چه سریعتر آن بدون توجه به پی‌آمد های منفی و متضاد با اهداف دیگر دولت پیشنهاد شده است.

ایرادات بودجه

۱- سست شدن ارتباط با اهداف برنامه چهارم نه تنها حسب ارقام بودجه پیشنهادی بلکه با اهداف و جهت گیریهای کیفی برنامه مخصوصاً عدالت اجتماعی و کمک به طبقات آسیب‌پذیر به شرحی که در بندهای ذیل دیده می‌شود.

۲- افزایش سقف بودجه غیر از آنچه که باره بودجه جاری و عمرانی که کسر گردید شامل ۳۷/۲ درصد بودجه شرکت‌های دولتی نسبت به عملکرد سال ۱۳۸۴ است که خود معرف بزرگ و بزرگتر شدن حجم دولت برخلاف اهداف برنامه چهارم است.

۳- افزایش اتکاء به درآمد نفت. در سال جاری سهم نفت در بودجه عمومی دولت ۶۰ درصد است و مبلغ آن از ۲۲/۷ میلیارد دلار در سال ۱۳۸۳ و ۳۶/۱ میلیارد دلار در سال ۱۳۸۴، در سال ۱۳۸۵ ۴۰/۴ میلیارد دلار افزایش می‌باد. در سال ۱۳۸۵ در ابتدا نفت بشکه‌ای ۲۹ دلار در بودجه منظور شده بود که عمالاً بشکه‌ای ۴۰ دلار به حساب آمد. در سال ۱۳۸۵ اگر چه نفت بشکه‌ای ۴۰ دلار منظور شده ولی عمالاً ۴۵ دلار محاسبه می‌شود و ریال آن در اختیار دولت قرار می‌گیرد.

۴- افزایش نقدینگی و تشید فشارهای تورمی. وقتی وزارت دارائی (صاحب دلارهای نفتی) از حاصل از صدور نفت (روزانه ۷/۵ میلیون بشکه) را به بانک مرکزی می‌فروشد (دلاری ۸۹/۵ تومان) ریال آن به حساب خزانه گذاشته می‌شود. بانک مرکزی این دلارهای ایاصوف واردات می‌کندیا به مردم می‌فروشد یا ذخیره می‌کند (نگهداری در حساب‌های خود در خارج و دریافت بهره ۴ تا ۳ درصد) دولت می‌تواند مازاد بر بودجه در آمد های نفتی را در حساب ذخیره از نیز نگهدارد و بانک مرکزی برای دولت در خارج سپرده کند و بهره ۴ تا ۳ درصد بگیرد. بانک مرکزی برای تبدیل دلار به ریال بدون تشید فشارهای تورمی حیا دارد و این حد در سال ۱۳۸۵ برابر با ۲۹/۵ میلیارد دلار است. دولت برای هزینه کردن ۴۰ میلیارد دلار برنامه ریزی کرده است. در آمد نفت با توجه به قیمت نفت در بازارهای جهانی ۵۵ تا ۶۰ میلیارد دلار خواهد بود که با توجه به پیش‌بینی حساب ذخیره ارزی در پایان ۱۳۸۵ تا ۲۰ تا ۲۱ در مقایسه با موجودی پایان امسال (۱۸ تا ۱۵ میلیارد دلار) تقریباً کل مازاد در آمد ارزی (ناشی از تفاوت قیمت روزانه نفت حدود ۵۵ دلار تا ۴۰ در ریاضی شده) به مصرف خواهد رسید. نرخ تورم پیش‌بینی شده در بودجه سال ۱۳۸۵ حدود ۱۳/۵ درصد است. این نرخ در سال جاری عملای ۱۷ درصد است و رشد نقدینگی امسال ۳۲ تا ۳۰ درصد می‌باشد. طبق پیش‌بینی شرکت پژوهش‌های مجلس تورم سال جاری پس از ترمیم بودجه به ۲۹/۵ درصد می‌رسد و در سال آین نرخ تورم ۲۷/۸ درصد و حداقل آن ۲۰ درصد خواهد بود. تورم تها بسود کسانی است که کالاتی در اختیار دارند و هر قران‌حصار آنها بر آن کالا بیشتر باشد قدرت افزایش قیمت بیشتر است. مزد و حقوق بگیران، بازنشستگان، بیکاران و گروههای کم درآمد شدید آزاده از ترمیم آسیب می‌بینند.

۵- افزایش هزینه‌های مصرفی - توزیعی بدون کمک به تولید. قیلاً تعدادی از هزینه‌های مصرفی بودجه کسر گردید. این هزینه‌ها مانند ۲۸۰ میلیارد تومان برای بازنشستگان (حق عائله‌مندی بازنشستگان) اولاد آنان صد درصد بالا می‌رسد. اگر چه از نظر تامین عدالت اجتماعی و یاری فوری گروههای نیازمند مفید و ضروری است ولی با ایجاد فشار تقاضا، به افزایش قیمت‌ها منجر می‌شود. تغذیه رایگان صدها هزار نفر در ماه مبارک رمضان گذشته و ماه محرم فعلی و دادن صدها میلیون تومان به هیئت‌های همین اثرات را دارد.

۶- کاهش هزینه‌های پژوهش، توریسم و میراث فرهنگی. طبق برنامه چهارم در سال ۱۳۸۵ می‌باشد ۷/۲۵ درصد تولید ناخالص داخلی صرف تحقیق و پژوهش شود و در پایان برنامه چهارم این نسبت به سه درصد برسد. این سهم در بودجه تها ۴۵ درصد است که از ۶/۸۲ درصد در سال جاری ۵۰ درصد کاهش نشان می‌دهد. همین روند درباره جهانگردی و هزینه‌های فرهنگی صادق است. صدمه به بنیه علمی و تحقیقی کشور به چه معنی است.

۷- افزایش زیاد بودجه نهادهای عمومی خارج از دولت. در دولت گذشته افزایش بودجه نهادهای فرادولتی برای کاهش مخالفت آنها با دولت رسم شد و در دولت فعلی باهم خوانی دولت و مجلس و قوه قضائيه و نهادهای فرادولتی این افزایش هزینه شدت بیشتری گرفته است. طبق ارقام لایحه بودجه برای بیست و دو نهاد، این افزایش بودجه نسبت به بودجه مصوب سال ۱۳۸۴ از ۱۱۳/۴ درصد برای دادگاه ویژه روحانیت، ۱۰/۷ درصد برای مرک خدمات حوزه علمیه قم، ۵۰/۳ درصد